

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתייסדה ע"י כ"ס מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....8:04
מוצאי שבת.....9:30
שיעורים כסדרן
נ"ך.....יחזקאל כ"ב-כ"ג
בבלי.....שבת קמ"א
ירושלמי.....סוכה י"ב
תוספתא.....סוכה ג'
רמב"ם.....יסודי התורה ד'

שעה 9, גליון 44 (458)

פרשת דברים, שבת חזון, ד' אב, אבות פרק ב', שעת תש"פ לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

שבת חזון - תשעה באב

דער שבת פאר תשעה באב ווערט אנגערופן "שבת חזון". אין ספר 'שער המלך' ווערט געברענגט אז "חזון" איז ראשי תיבות ח'צי ז'עם ו'חצי נ'המה. דאס מיינט אז אפילו פון איין זייט איז עס טאקע א טרויעריגע צייט, מען טרויערט אויפ'ן חורבן בית המקדש, איז אבער פון די אנדערע זייט אויך דא א נחמה, א טרייסט, אז די טעג וועלן נאך ווערן איבערגעדרייט צו פרייליכע טעג. ווען משיח וועט קומען בקרוב, וועלן די טעג ווערן א יום טוב. חז"ל דערציילן (מכות כ"ד) אז ווען די חכמים האבן געזען די שרעקליכע חורבן אויפ'ן הר הבית האבן זיי געוויינט און געקלאגט. רבי עקיבא - וואס איז אויך דארט געווען - האט אבער געלאכט. האבן אים די חכמים געפרעגט: "פארוואס לאכסטו?", האט רבי עקיבא געזאגט: "אזוי ווי איך זע אז די ערשטע חלק פון די נבואה איז אזוי שטארק מקוים געווארן, אז דער בית המקדש איז חרוב געווארן, גלייב איך אז די צווייטע העלפט נבואה וועט אויך מקוים ווערן, אז מיר וועלן נאך אויסגעלייזט ווערן פון גלות, און די אידן וועלן נאך אויפגעראכטן ווערן."

די צדיקים קוקן אויף די פנימיות פון יעדע זאך, אפילו יעצט זעט אלעס אויס אזוי שווער און ביטער, וועלן די טעג אבער צום סוף איבערגעדרייט ווערן צו ימים טובים, און מיר וועלן זיך פרייען מיט די גרויסע ישועות וואס דער אייבערשטער וועט אויב העלפן.

דערפאר ווערט גע'פסק'נט אין שלחן ערוך (אורח חיים סימן תקמ"ב) אז מען זאגט נישט קיין תחנון תשעה באב ווייל תשעה באב ווערט אנגערופן "מועד" - א יום טוב. שטעלט זיך א פראגע, איז עס דען א יום טוב? פונקט פארקערט, מען טרויערט דאך אין תשעה באב, מען טוט אלע הלכות פון אבילות אין תשעה באב, ווי אזוי קען מען עס ארויפן א יום טוב?

נאר דער אמת איז אז בפנימיות זענען די טעג פרייליכע טעג, ווען משיח וועט קומען וועט מען לייגען די מגילת איכה מיט א ניגון פרייליכערהייט, אזוי ווי מען <<<<<<

א גוט ווארט

דאס איז דער עיקר אויף וואס מען דארף קוקן, אז דער בחור זאל האבן א מורה דרך, איינער וואס לערנט אים אויף טריט און שריט ווי אזוי זיך צו פירן; און א מורה דרך לעבט מען בהפקרות.

איך זע מענטשן פרעגן זיך נאך פאר א שידוך אלע סארט פראגעס אויפ'ן בחור, בשעת מען דארף ווען פרעגן נאר איין פראגע, צי דער בחור האט איינעם וועם ער הערט אויס, דעמאלט דארף מען מער גארנישט.

(עצתו אמונה פרשת דברים תשי"פ)

א מעשה אויף די פרשה

נאמר אלקם לא תערצונו ולא תיראנו מהם

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ע"ח): דער דיבור איז אזוי ווי א מאמע, א מאמע גייט מיט מיט'ן קינד אפילו אין שמוציגע פלעצער, און וואשט אים און רייניגט אים אפ און טוט אים איבער, אפילו ער האט א שלעכטן גערוך, די זעלבע זאך דער דיבור, גייט מיט מיט'ן מענטש, אפילו ער איז אריינגעפאלן אין שמוציגע פלעצער, וויבאלד ער רעדט צום באשעפער וועט דאס אים אפהיטן.

אבער צו דעם דארף מען האבן א שטארקע אמונה, און דער עיקר גלייבן אין זיך. דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ס"א): אזוי ווי מען דארף האבן אמונה אין באשעפער, אזוי דארף מען האבן אמונה אין זיך. אז איך קען אויך, און איך וועל אויך פועל'ן ביים באשעפער.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן ס"ז) אז ווען א מענטש ווערט ביי זיך צובראכן און רעדט נישט צום אייבערשטן, דאס איז דער חורבן בית המקדש. ווייל דער בית המקדש איז דער פלאץ וואו מען קען רעדן צום באשעפער, און איז דער פלאץ פון דעת און שכל! אזוי ווי די גמרא זאגט (פרכות לג): כל אדם שיש בו דעה כאלו נבנה בית המקדש בנימיו. און אז מען האט נישט קיין שכל, און עס ווערט א חורבן אין די מוחין [גערוין] פון א מענטש, דאס איז חורבן בית המקדש, דא הייסט אז א מענטש ווערט ביי זיך זייער צובראכן, און ער קען זיך נישט דערהאלטן ווען עס גייט דורך אויף אים א גרויסע נסיון.

הרב החסיד רבי לוי יצחק [בענדער] זצ"ל האט דערציילט אן אינטרעסאנטע מעשה: אין אומאן איז געווען א גרויסער עושר, וואס ער איז געגאנגען צום בוטשער און צום בעקעריי און צום גראסערי, און אפגעשמועסט מיט זיי, אז אויף זיין חשבון זאלן זיי ארויס געבן יעדע וואך פאר אלע ארעמעלייט וואס וועלן קומען מיט א צעטל פון אים, און ער האט דאס באצאלט, און קיינער האט נישט געוואוסט פון וואו ער באצאלט דאס, ווייל ער האט געהאט א נאמען פאר א גבאי צדקה.

ויהי היום, עס האט זיך איבערגעדרייט דער רעדל, ער האט שוין נישט געהאט קיין געלט צו געבן, פארשטייט זיך אז ווען מען איז געקומען אין גראסערי און אין פיש סטאר און אין בעקעריי, האט מען מער נישט ארויס געגעבן פאר די ארעמעלייט. האט מען אים באפאלן, "דו גנב! די גזלן! דו קאנגער!", האט ער זיך געבעטן: "וואס זאל איך טון? ווען איך האב געהאט האב איך דאך געגעבן, יעצט האב איך נישט". און פון שול צו שול האט מען אים פארטריבן, איז ער אריין געפאלן אין א מרה שחורה רחמנא לצלן, און געטראכט צו זיך, איך האב דאך געהאלפן אלעמען, און נישט גענוג איך האב פארלוירן מיין גאנצע פארמעגן, איז מען מיך נאך מבזה מיט די גרעסטע בידונוט?!, איז ער אזוי געליגן אין א דעפערעסיע און ער איז נישט ארויס פון שטוב. מענטשן האבן געקלאפט אין פענקסטער און געשריגן, "דו גנב! פארוואס קומסטו נישט ארויס?!"

ביז עס איז געקומען א ברסלב'ער חסיד צו אים און האט אים גענומען אויסרעדן: דער באשעפער האט דיר אויספֿורבירט מיט א גרויסע עשירות, און דו ביסט בייגעשטאנען דעם 'נסיין העושר' הונדערט פראצענט, יעצט פרויבירט דיר דער באשעפער אויס מיט ארעמקייט, צו זען ווי אזוי דו וועסט זיך יעצט דערהאלטן, און צו דיין ארעמקייט האט דער אייבערשטער נאך צוגעשטעלט אויכעט אז מען שרייט דיר נאך, גנב! גזלן! און מען שפעט פון דיר, און מען רעדט אויף דיר כל דבר אסור, פאסט דאס דען דיר אז יעצט זאלסטו נישט ביישטיין דעם 'נסיין העושר'?! און אזוי האט ער אים צוגעברענגט, אז ער זאל גיין אין בית המדרש, דאווענען מיט מנין. האט ער געזאגט: איך האב דאך מורא אז מען וועט אויף מיר ארויף טאנצן, האט ער אים געזאגט: שווייג! און מאכט דיך נישט צוטון, ווייל דו ווייסט דאך אז דו האסט נא געטון גוט, און אזוי האט ער אים אויסגעברענגט.

ביז ער האט אים אזוי מחזק געווען, אז ער איז געווארן ביי זיך אויפגעבויט. און איז <<<<<<

בריו פונעם ראש ישיבה שליט"א

וועסט בלייבן שטארק, אדער וועסטו צעפאלן?

בעזרת ה' יתברך

יום ב' פרשת דברים, כ"ח תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן לזכור... נרו נאיר.

דער אייבערשטער פרויברט דיר אויס, ער וויל זען אויב דו וועסט בלייבן שטארק אדער דו וועסט צעפאלן.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בראשית רבה לז, ב) אויפן פסוק (תהלים יא, ה): "ה' צדיק יבחר" - דער אייבערשטער פרויברט אויס צדיקים, אָמר רבי יונתן: "היזער הזה אינו בודק קנאים מרועים, שאינו מקיש עליהם אחת עד שהיא פוקעת, ומה הוא בודק, קנאים פים, שאפלו הוא מקיש עליו כמה פעמים אינו נשבר", דער טעפער וואס מאכט ענדענע פלים, ווען ער וויל אויספרובירן צי די פלים זענען גענוג שטארק קלאפט ער נישט אויף די שוואכע פלים, ווייל זיי קענען זיך גרינג צעברעכן, נאר ער קלאפט אויף די שטארקע פלים, אזוי אז ער עס בודק, "כף אין הקדוש ברוך הוא מנסה אלא את הצדיקים", אזוי אויף פרויברט דער אייבערשטער נאר אויס די צדיקים, ווייל ער ווייסט אז זיי וועלן אים נישט אפלאזן ווען עס גייט זיי שווער.

רבי יוסי זאגט: דער מענטש וואס פלאנצט פלאקס, ווען ער האט גוטע פלאקס קלאפט ער אויף זיי און ער צעהאקט זיי. און ווי מער ער קלאפט אויף זיי ווערן זיי בעסער און בעסער, אזוי אויף טוט דער אייבערשטער אויספרובירן די צדיקים, אזוי ווי עס שטייט "ה' צדיק יבחר".

רבי אליעזר גלייכט דאס צו א בעל הבית וואס האט צוויי קוען, "אחת כחה יפה ואחת כחה רע", איין קו איז א שטארקע קו און איינס איז א שוואכע קו, "על מי הוא נותן העל", אויף וועלכע קו לייגט ער ארויף די שווערע עול? "לא על אותה שכהה יפה", צי דען נישט אויף די שטארקע? "כף אין הקדוש ברוך הוא מנסה אלא את הצדיקים", אזוי אויף טוט דער אייבערשטער אויספרובירן די צדיקים, אזוי ווי עס שטייט "ה' צדיק יבחר". אז דו וועסט זיך דערהאלטן וועט זיין שיינע זאכן פון דיר.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

(צאתו אמונה פרשת דברים תש"פ)

שוין געגאנגען אין בית המדרש, און ער האט אפגעשוויגן אויף אלע ביזיונות. פארשטייט זיך וויפיל קען מען שוין מבנה זיין א איד, און צויבסילעך זענען אלע מיד געווארן אים צו וודפן, און צויבסילעך איז ער געקומען צו זיך, און נישט נאר דאס, נאר דער אייבערשטער האט געהאלפן אז עס האט זיך צוריקגעדייט דער גלגל, און ער איז געווארן צוריק אן עושר. דער הייליגער רבי זאגט אז דער עיקר דארף זיך א מענטש זייער שטארק דערהאלטן, נישט קיין חילוק וואס עס גייט דורך אויף אים, זאל ער וויסן אז דער אייבערשטער איז נאכאלץ מיט אים, דער אייבערשטער האט אים נאכאלץ ליב און הערט אויס זיינע תפלות, און דאן וועט ער זיך שטארק צו רעדן שטענדיג צום אייבערשטן, און דאס וועט אים ברענגן אלעס גוטס אין לעבן.

(קונטרס רעדן צום באשעפער)

ליינט פורים די מגילת אסתר פרייליכערהייט. און אפילו יעצט זענען מיר נאך אין גלות, און מען דארף טרויערן און זיך פירן מיט אבילות, טאר מען אבער נישט מסיח דעת זיין פון די גאולה העתידה אז דער אייבערשטער וועט אונז נאך אויסלייזן בקרב. ביי אנשי שלומינו פירט מען זיך צו ליינען די מגילת איכה אויך בייטאג. ווייל ווען משיח וועט קומען וועט מען דאך ליינען די מגילת איכה מיט א פרייליכן ניגון מיט א "שהחיינו" אז מיר האבן זיך געקענט דערהאלטן אין אזא שווערע ביטערע גלות, און מען וועט עס אודאי ליינען סיי ביינאכט און סיי בייטאג אזוי ווי די מגילת אסתר, דערפאר ליינט מען עס אויך היינט סיי ביינאכט און סיי בייטאג.

עס גייט אזוי ווייט אז עס זענען געווען צדיקים און יחידי סגולה וואס אין מוצאי שבת חזון האבן זיי נישט געזאגט "ואתה קדוש", אזוי ווי מען פירט זיך אז ווען עס געפאלט א יום טוב אינמיטן די וואך זאגט מען נישט "ואתה קדוש". ווייל זיי האבן געהאט אזא שטארקע אמונה אז דער אייבערשטער וועט אונז זיכער אויסלייזן פון גלות, און דעמאלט וועט דאך תשעה באב זיין א יום טוב. אבער ווען עס איז געקומען תשעה באב ביינאכט און זיי האבן געזען אז מען איז ליידער נאכנישט אויסגעלייזט געווארן, האבן זיי דעמאלט געזאגט "ואתה קדוש", צו משלים זיין דאס וואס מען האט אויסגעלאזט מוצאי שבת.

די אייגענע חורבן

ווען מען זאגט מגילת איכה דארף מען אויסטייטשן די פסוקים אויף זיך אליין. אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק"א) אז ווען מען זאגט תהלים, תחינות, אדער תיקון תפילות זאל מען אויסטייטשן אלע פסוקים אויף זיך אליין, די אלע מלחמות וואס שטייט אין תהלים, די אלע שונאים וואס דוד המלך רעדט זיך אפ וועגן זיי אין תהלים, דאס גייט ארויף אויף די אייגענע מלחמות וואס יעדער מענטש האט מיט זיין יצר הרע, וואס ער איז דער גרעסטער פיינט פון א מענטש, ער וויל נאר הרגענען דעם מענטש ברוחניות ובגשמיות, און אויף דעם בעט מען אין תהלים אז דער אייבערשטער זאל אונז ראטעווען פונעם יצר הרע און אלע שלעכטע זאכן.

די זעלבע איז מיט מגילת איכה. מען דארף בעיקר טרויערן אויף די אייגענע חורבן אז מען האט נאכנישט זוכה געווען צו זיין אן ערליכער איד, וואס דורך דעם האלט מען צוריק דעם בית המקדש פון ווערן אויפגעבויעט, יעדער איד דארף בעטן דעם אייבערשטן אז פון זיין זייט זאל ער נישט שטערן דאס אויפבויע פונעם בית המקדש, אז זיינע מעשים זאלן נישט צוריק האלטן די גאולה און דעם בנין בית המקדש במהרה.

קידוש לבנה

מוצאי תשעה באב פירט מען זיך אז מען איז מקדש די לבנה. דער אר"י הקדוש שרייבט אויף דעם (פר עץ חיים, אחר סוד פגנת ת"ב) אז דאס איז זייער א גרויסע זאך צו מקדש זיין די לבנה מוצאי תשעה באב.

דער ענין דערפון איז, אזוי ווי מען זעט ביי די לבנה אז דוקא ווען זי ווערט שוין זייער קליין ביז מען זעט עס שוין אינגאנצן נישט, דוקא דעמאלט טוט זי זיך באנייען, און הייבט אן צו ווערן צוריק גרעסער.

די זעלבע איז אויך יעצט, דוקא נאך תשעה באב ווען מען האט אזוי שטארק געטרויערט אויפן חורבן, דעמאלט איז די צייט זיך צוריק אויפצוהייבן און אנהייבן פון פריש צו דינגען דעם אייבערשטן און זיין וואויל און ערליך. און דערפאר איז מוצאי תשעה באב די פאסיקסטע צייט צו מחדש זיין די לבנה.

אין די פוסקים ווערט געברענגט, אז פאר מען איז מחדש די לבנה זאל מען קודם אויספאסטן, עסן עפעס, און אנטון צוריק די שיער, און ווער עס קען גייט אויך אין מקנה, און דערנאך איז מען מחדש די לבנה פרייליכערהייט, און מען בעט דעם אייבערשטן אז ער זאל אונז שוין אויסלייזן פון גלות, וואס דעמאלט וועט זיין והיה אור הלבנה כאור החמה, די לבנה וועט שיינען אזוי ווי די זון, במהרה בימינו אמן.

(שיחות מוהר"א ש חלק א' וחלק ב' ערך תשעה באב, וחלק ט"ז ערך בין המצרים)

צוריק אויפבויען דעם בית המקדש

בנוגע צו מען קען זאגן ח"י פרוקים משניות אום תשעה באב; תשעה באב טאר מען נישט לערנען, אזוי ווערט געפסקנט אין שלחן ערוך (אורח חיים, סימן קנ"ג, סעיף א) ווייל תורה מאכט פרייליך דעם מענטש, און תשעה באב איז א טאג וואס מיר טרויערן אויפן חורבן בית המקדש, אבער די פוסקים זאגן (עין נטעי גבריאל סימן ע"ה, סעיף קטן ט) אז נאכמיטאג קען מען לערנען שיעורים פסדן; דער וואס לערנט יעדן טאג זיינע שיעורים קבועים, מקרא, משנה, גמרא וכו', מעג עס לערנען תשעה באב נאכמיטאג. אז מען רעדט שוין פון לערנען משניות תשעה באב, איז פדאי צו דערמאנען וואס דער הייליגער בני יששכר זאגט (תודש פמח אב - מאמר תדשי פמח אב, פסקא ב): "סך כל השעות מן הכ"ב ימים הם תקכ"ח", די שעות פון די דריי וואכן איז סך הכל פינף הונדערט אכט און צוואנציג, "על פן יש במשניות תקכ"ח פרוקים מנין מפת"ח", דערפאר איז דא אין ששה סדרי משנה פינף הונדערט אכט און צוואנציג פרוקים, "כמנין מפתח הגאולה", ווייל דאס איז דער שליסל מיר זאלן דורכדעם ארויס גיין פון גלות, וואס דאס איז אנטקעגן די פינף הונדערט אכט און צוואנציג שעה פון די דריי וואכן וואס מיר טרויערן אויפן חורבן בית המקדש. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (נתיבא רבה ו, א): "אין הגלילות מתפנסות אלא בזכות המשניות", משיח וועט קומען נאר אינעם זכות פון די וואס לערנען משניות, "וכשמדברין ושונין כמו פינה התורה שבעל פה, אזי נפתח הסתום", ווען מען חזרט משניות וועט געפענט ווערן די פארמאקטקייט פון אונזער גלות, אזוי ווי עס שטייט (הושע ח, ט): "אם כי יתנו בגוים עתה אקבצם", לשון מתניתין", יתנו איז א לשון פון משניות, אז מען וועט לערנען משניות אין גלות, "עתה אקבצם", וועט אונז דער אייבערשטער אויסלייזן; זעט מען דאס גרויסקייט פון לערנען משניות, בפרט יעצט אין די טעג וואס מיר טרויערן אויפן חורבן בית המקדש, און דאס וועט ברענגען די גאולה.

(צאתו אמונה פרשת דברים תשע"ח)

שאלות ותשובות ברסלב

וואס טו איך מ'זאל מיר נישט אראפקוקן אז איך נעם מעדעצין?

שאלה:
לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געליינט די שאלה און תשובה פון דעם וואס האט געפרעגט איבער נעמען מעדעצין פאר פחדים, ווען איך האב געליינט די שאלה האב איך ממש געוויינט, איך האב געשפירט ווי איינער האט אזוי שיין אראפגעשריבן מיין לעבן, און איך האב זיך געפרוייט צו די תשובה אז דאס איז א נאךמאלע וואך, ס'איז נישט קיין פעלער צו נעמען מעדעצין ווען מ'דארף עס האבן.

מיט איין פרט איז אבער ביי מיר געווען אנדערש, אז ער האלט עס כסוד פון יעדן איינעם, און איך האב עס יא אויסגעזאגט פאר מיין רב. דער דאקטער האט מיר געזאגט אז ס'איז נישט קיין שום פראבלעם צו נעמען די מעדעצין, אזוי ווי ווען איינער האט קאפ וויי נעמט ער טיילענאל, די זעלבע איז מיט דעם. און ווען איך האב דאס דערציילט פאר מיין רב האט ער מיר טאקע אויך מחזק געווען איך זאל נישט מורא האבן עס צו נעמען, אבער למעשה האט ער מיר פון דעמאלט אנגעהויבן אראפצוקוקן. איך האב געשפירט אז איך קען אים פערטרויען, איך שמועס זיך אלץ דורך מיט אים אין שלום בית, חנינה, און אין בייניטעס, ער איז א פארשטענדליכער מענטש, אבער דא האט זיך עס נישט גוט אויסגעארבעט.

איך בין געווען א מצלח'דיגער אינגערמאן, דער רב פלעגט זיך פסדר דורכקערן מיט מיר אין פארשידענע זאכן, אבער פון ווען איך האב אים דאס דערציילט האט ער מיר אויטאמאטיש אנגעהויבן אנצוקוקן ווי א גערוינט קראנקער מענטש, ער איז מיר טאקע מחזק פסדר, ער כאפט אבער נישט אז די חיוק צעברעכט מיר זייער. זיי מיר נישט מחזק, נאר האלט מיר ווייטער פאר א נאךמאלער מענטש, וואס איז שלעכט אז איך נעם מעדעצין פאר א פראבלעם?

איך האף דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר מחזק ויין אין דעם ענין.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום א' פרשת דברים, כ"ז תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס איז נישט קיין שום בושע צו נעמען מעדעצין, עס איז א בושע ווען מען דארף נעמען מעדעצין און מען עקש'נט זיך דאס נישט צו נעמען. ווייל מען קען יעדן איינעם העלפן, דער פראבלעם איז אז מען וויל זיך נישט העלפן, מען האלט זיך קלוגער פונעם דאקטער; מען מיינט אז אויב מען וועט נעמען מעדעצין וועט מען זיין אראפגעקוקט. בנגוד וואס מען קוקט דיר אראפ וכו'; דארפט נישט דערציילן קיינעם איבער דיין פרווארטע לעבן, דערצייל נישט קיינעם אז דו נעמסט מעדעצין - נישט פאר חברים, נישט פאר משפחה און נישט פאר דיין רב; דאס איז פרווארט צווישן דיר און דער דאקטער, מען שט'נט, אויב דארף זיך דערציילן די ווייב דארף דאס בלייבן צווישן אייך.

דער עיקר זאכטווייל איך אליינס נישט אראפ קוקן, דיין האלטן פון זיך איז וויכטיגער ווי אז אנדערע זאלן האלטן פון דיר; אז דו וועסט זיין זיכער מיט זיך וועט דיר גאר ווייניג אנגיין וואס דער זאגט אויך דיר און וואס יענער זאגט אויך דיר, דו זאלסט וויסן ביי דיר אז עס איז גארנישט שלעכט אז מען דארף נעמען פאר די מח מעדעצין.

ווי אזוי איז מען זוכה צו זיין ביי זיך פעלן פסעס, ווי אזוי איז מען זוכה צו זיין שטארק, עס זאל נישט אנגיין וואס אנדערע זאגן און וואס אנדערע טראקטן? דורך אמונה; ווען מען חזר'ט אמונה, מען נעמט אריין אין זיך אז דער אייבערשטער פירט די וועלט און קיין שום זאך פאסירט נישט פון זיך אליין, דאס בויט אויך דאס זיכערקייט, מען ווערט שטארק, מען דארף קיינעם נישט און עס אינטערעסירט נישט גארנישט.

דעריבער בעט איך דיר זייער טייערער ליבער בוד'ער, יעדן אייבערפרי גלייך נאך ברכת התורה זאלסטו זאגן די דרייצן אני מאמין: בעיקר זאלסטו חזר'ן אן א שיעור מאל דעם ערשטן שטיקל: "אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך שמו הוא בורא ומנהיג לכל הברואים, והוא לבדו עשה ועשה ויבנה לכל המעשים", איך גלייב אז דער אייבערשטער האט אלעם באשאפן, ער פירט די וועלט, נאר ער אליין טוט אלעס און ער וועט טון אלעס.

אויך זאלסטו אריין נעמען אין דיר אז עס איז נישטא נועם צו פערטן, נאר דעם אייבערשטן, צו אים דארף מען דאווענען. חזר זיך דעם אני מאמין: "אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך שמו לו לבדו ראי להפלתו, ואין ראי להתפלל לולתו", איך גלייב אז ווען מען דארף א שועה זאל מען נאר בעטן דעם אייבערשטן, ווייל נאר ער קען העלפן און וועט העלפן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט זיין געזונט און שטארק.

עצרת אמונת פרשת דברים תש"פ

נאך פילע בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א אין

אלע נושאים, אינעם וועכנטליכן קונטרס "עצרת אמונה".

צו באקומען אין ישיבה, אדער רופט #3 718-387-2691

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (עג)

אין קורצן פון פריער: דער רבי מיט ר' יצחק זענען פארקאפט אויף א מיליטערישע שיף, א חכם פון שטאט ראדיש זאגט צו אז ער וועט זיי ארויסראטעווען, און דערווייל שיקט ער זיי אלע געברויכן פאר די ערשטע צוויי טאג פון יום טוב פסח.

ש

מאנטאג, דעם ערשטן טאג חול המועד, איז ר' יצחק אריין אין שטאט זיך צו טרעפן מיט'ן חכם, דער חכם האט אים געזאגט ער זאל ארויסנעמען שטילערהייט אלע געלט וואס זיי האבן אויפ'ן שיף און עס אריינגעגעבן אין שטאט, כדי די אראבער זאלן עס נישט גנב'ענען. און ער האט אזוי געטון.

שא

דערנאך איז דער חכם אריבערגעגאנגען מיט צוויי גבירים צום קאפיטאן און אים געזאגט, "געב אונד די צוויי מענטשן". דער קאפיטאן האט אבער גע'טענה'ט, "וואס האט איר מיט די מענטשן? איך האב זיי באקומען פון ה'פקר", ער האט זיי דערציילט אלע שווערע איבערלעבענישן וואס זיי האבן מיטגעמאכט אויפ'ן ים, און האט אויסגעפירט און געזאגט, "אויסער די אלע זאכן וואס איך האב אייך דערציילט, האבן מיר מיטגעמאכט נאך גאר אסאך אויפ'ן וועג, ס'איז ממש נישט געווען איין מינוט אן קיין צרות און פראבלעמען. די צוויי מענטשן וואלטן מיר שוין לאנג געקענט אריינראפן אין ים אדער זיי פארקויפן פאר אראבער, און אלע זייערע געלט און חפצים וואלטן מיר געקענט נעמען אן קיין שום שוועריקייטן. וואס קען איך אבער טון אז זיי האבן גאר א גוטן מזל, ווייל נישט גענוג אז דער אייבערשטער האט געטון מיט זיי אזא נס אז די שיף איז פלוצלינג אנגעקומען אהער, נאר זיי האבן נאך געהאט ממש א נס פתוך נס אז דער אייבערשטער האט מיר אינגאנצן פאר'דרייט און אנגעקענט דעם שכל אז איך האב מיטגענומען איינעם פון זיי אריין אין שטאט. זעצט טאר איך אבער גארנישט טון צו זיי, איך קען אפילו נישט נעמען זייער געלט. איך וויל אבער נישט אז מיינע קנעכט זאל זיין ברוגז אויף מיר, דעריבער זאלט איר מיר געבן צוויי הונדערט טאלער און איר קענט זיי נעמען פונעם שיף".

אזוי איז טאקע געווען, מ'האט אים גלייך געגעבן וואס ער האט געבעטן, און מ'האט זיי געראטעוועט ממות לחיים פון די הענט פון די גלגלים.

שב

דעמאלט זענען ביידע אריינגעקומען אין שטאט, דער הייליגער רבי מיט זיין באגלייטער ר' יצחק. ביים אריינקומען אין שטאט האט די אראבער זיי חושד געווען אלס שפיאגען, די ארטיגע ספר'דישע אידן האבן זיך זייער דערשראקן, און זיי האבן גלייך געברענגט זייערע סארט קלויבער, זיי האבן עס געגעבן פאר'ן רבי'ן און ר' יצחק אנצוטון, אז זיי זאלן נישט אויסזען אויפפאלנד.

דער רבי האט געהאט גרויס צער פון דעם, ר' יצחק האט אבער געלאכט. דער רבי איז געווען ברוגז אויף אים און געזאגט, "דו ווייסט נישט וואסערע קטרוג ס'איז דא אויף אונד אויבן אין הימל". דער רבי האט דעמאלט געזאגט א וואונדערליכע זאך פאר ר' יצחק, ער האט אבער נישט געוואלט אויסזאגן וואס דער רבי האט אים דעמאלט געזאגט.

שג

דער רבי האט געדאנקט און געלויבט דעם אייבערשטן אויף די גרויסע ניסים אז ער איז געראטעוועט געווארן.

גלייך ווען דער רבי איז אנגעקומען אין שטאט, האבן די ארטיגע חכמים אים אויפגענומען זייער שיין, זיי האבן אים געהאלטן פאר א גרויסער חידוש, און מ'האט אים זייער שטארק מכבד געווען ביז נאך יום טוב.

די שטאטישע אידן האבן געזאלט די צוויי הונדערט טאלער פון זייער אייגן טאש, זיי האבן נישט געוואלט צוריק נעמען דאס געלט פון רבי'ן, כאטש וואס דער רבי האט געהאט דאךט אסאך געלט.

שד

נאך פסח האבן זיי געדינגען א שיף קיין איסטאנבול, און זיי האבן מיטגעגעבן א בריוו מיט'ן רבי'ן, אז אויב וועט זיך מאכן עפעס פראבלעמען אויפ'ן וועג חס ושלום, זאל מען זיי ארויסהעלפן אין יעדע

ארויסהעלפן אין יעדע

שה

זיי זענען ארויף אויפ'ן שיף און געפארן קיין איסטאנבול, די שיף איז געווען פול מיט אסאך גרעקן און אסאך פון זיי זענען געשטארבן אויפ'ן שיף. זיי האבן נישט געוואוסט וואס די מעשה איז, ס'איז אָבער געווען דאָרט אַן עפֿידעמיע רחמנא ליצילן.

דער אייבפעןשטער האט געמאכט מיט זיי ניסים אז ס'איז געווארן א גרויסער שטרעם ווינט אויפ'ן ים, און ס'האט געטראגן די שיף זייער שנעל קיין איסטאנבול. זיי האבן טאקע געהאט יסורים פון דעם, פון די ווילדע כוואליעס און ווייל די שיף איז געפלוגן אזוי שנעל, פון דעקט וועגן איז דאס אָבער געווען גאר א גרויסע טובה פאר זיי, ווייל אזוי זענען זיי שנעל אָנגעקומען קיין איסטאנבול ביז דריי טאג.

שו

אינמיטן וועג, זייענדיג אויפ'ן שיף אויפ'ן וועג קיין איסטאנבול, האבן זיי געהאט דאָרט אַ משניות און דער רבי האט אריינגעקוקט דערין. אָנקומענדיג צו מסכת סוטה פרק ה' משנה ב', פיי די משנה "אמר רבי יהושע, מי יצלה עפר מעיניך רבי יוחנן בן זכאי, שהיית אומר עתיד דור אחר וכיו"ב, איז דער רבי געווארן זייער צופלאמט, ער האט געקלאַטשט און געזאָגט, "ווער זעט נאָך אזוי ווי מיר? עס איז מיר אַנטפֿעלקט געווארן דאָ עפֿעס אין די משנה", ער האט אָבער נישט געוואלט אויסזאָגן וואס.

איינ זאָך האט ער אויסגעזאָגט פאר ר' יצחק, אז ער האט זוכה געווען צו וואס די פנאים און אַמראים האבן נישט זוכה געווען. דערנאָך האט ער נאָך גערעדט מיט ר' יצחק גאר גרויסע און וואונדערליכע זאָכן, ער האט אָבער נישט געוואלט אויסזאָגן וואס זיי האבן גערעדט, ווייל דער רבי האט אים אָנגעזאָגט נישט אויסצוזאָגן.

פארזעצונג קומט אי"ה - גענומען פון ספר "פילת הצדיק"

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' התרגשות צום גרויסארטיגן מעמד "ש"ס איד"

ווי א טאג נענטער, ווערט גרעסער די התרגשות צום בעפארשטייענדן גרויסארטיגן מעמד "ש"ס איד", וואס וועט איה פארקומען דעם קומענדיגן זונטאג פרשת ראה, י"ט אב, ביים סיום מסכת שבת פונעם דף הקהלה, ווען אנשי שלומינו וועלן זיך צוזאמקומען אינאיינעם זיך צו שטארקן צו זיין א "ש"ס איד", עס זאל נישט דורכגיין קיין איין טאג אין לעבן אן לערנען א בלאט גמרא.

אין די יעצטיגע טעג ווערט אריינגעלייגט גאר אסאך כוחות צווגארייטן דעם מעמד. גאר א הערליכער פראגראם ווערט צוגעגרייט, אז יעדער זאל הנאה האבן און שעפן פרישע כוחות פון דעם גרויסן מעמד.

מיקען שוין קויפן טיקעטס צום מעמד אין אלע היימישע געגנטער; ברסלב 347-585-8169, וויליאמסבורג 347-404-8738, בארא פארק 347-506-4341, מאנסי 347-374-1386, קרית יואל 845-467-5299, סטעטן איילענד 347-831-4561, דזשערסי סיטי 347-585-3187, לעיקוואד 845-608-7775.

אין שמחה כשמתחת התורה!

קול תורה הילכט אפ אויף די בערג

דאס יאר האט מען נישט געקענט עפענען די קעמפ געהעריג ווי יעדעס יאר צוליב דעם מצב, דער אייבערשטער האט אבער געהאלפן אז די בחורים האבן זיך געקענט מסדר זיין אינעם ברסלבע שטעטל אין אפסטעיט, די בחורים זיצן און לערנען מיט גרויס חשק און פלייס, און נוצן אויס די זומער טעג צו שטייגן בתורה ועבודה.

יעדן טאג לערנט דער ראש ישיבה שליט"א פאר א שיעור גמרא פאר די בחורים, דאס איז אויסער די שיעור התחזקות וואס דער ראש ישיבה געבט יעדן פארנאכטס אום אכט אזייער פאר די בחורים, וואו עס קומען אויך צו פארן פילע אידן פון נאנט און ווייט מיטצוהאלטן דעם שיעור, און זיך מחזק זיין מיט די עצות פון הייליגן רבי'ן.

די זומער וואכן זענען די בעסטע הכנה צו די הייליגע טעג, מען פארברענגט נאר מיט די הייליגע תורה און מיט'ן אייבערשטן, צווישן די ביימער און הימל. עס איז גארנישט דא פאר די אויגן, נאר זיך קונה צו זיין תורה ותפלה ויראת שמים, און מיט דעם צוגיין צום ראש השנה, דער פארברענגער יום הדין, מיט די אלע גוטע זאכן וואס מען האט זיך איינגעקויפט אינעם זומער.

נאך זומער וועלן אלע בחורים פארן אינאיינעם מיט'ן אייבערשטנס הילף אויף ראש השנה קיין אומאן, אזוי ווי די לעצטיגע יארן וואס אלע בחורים פארן אינאיינעם מיט'ן ראש ישיבה, און רעכטן אפ דעם יום טוב אין אומאן די תפלות און די סעודות בדיבוק חברים.

ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה!

אוקריינע רעגירונג וויל מיזאל קומען ראש השנה קיין אומאן

טראץ די שוועריקייטן וואס איז פארהאן דאס יאר מיט די וויירוס, וויל אבער די אוקריינע רעגירונג זייער שטארק אז אידן זאלן יא קומען קיין אומאן אויף ראש השנה, א זאך וואס ברענגט זיי אריין גאר גרויסע פארדינסטן יעדעס יאר.

די וואך איז פארגעקומען פילע זיענונגן צווישן די רעגירונגס באאמטע אין אוקריינע, אויסצוארבעטן פלענער ווי אזוי מיזאל עס קענען צושטאנד ברענגען און קיין איבעריגע פראבלעמען. פארשידענע געדאנקען זענען אויפגעברענגט געווארן, צווישן זיי אז מיזאל מוזן גיין מיט מאסקעס אין אלע עפנטליכע פלעצער, אז מיזאל זיך מעגן דרייען נאר אין די אומגעגענט וואו די אידן זענען אין אומאן, און נישט אין מארק אדער די געשעפטן אין שטאט, אז מיזאל כסדר רייניגן אלע פלעצער וואו מענטשן דרייען זיך, אויפשטעלן א ספעציעלע "קאראנע קליניק" אין אומאן, צושטעלן איבעראל גענוג זיף זיך צו קענען וואשן די הענט כסדר, און אזוי ווייטער נאך פארשידענע געדאנקען אז מיזאל קענען זיין אין אומאן, און ס'זאל נישט ברענגען קיין פראבלעמען חס ושלום.

אידישע קינדער דאנקען דעם אייבערשטן אויף די גוטע אנטוויקלונגען, און זענען ווייטער מתפלל אז מיזאל זוכה זיין צו זיין ביים הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה, אזוי ווי דער רבי האט געבעטן און פארלאנגט פון אלע זיינע תלמידים, און זוכה זיין דורך דעם צו א גוט געבענטשט יאר מיט אלע ברכות און ישועות.

וכל באי עולם עוברין לפניך כבני מרוץ!

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידיס, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו 347-509-4908

מיר וועלן פרובירן בעז'ה עס צו שיקן צו אייך אהיים

ס'ארבעט נישט פאר מיר

איך האב שוין געהערט אזויפיל עצות, כ'האב שוין פרובירט פילע פון זיי, ס'זעט אבער אויס אז ס'ארבעט נישט פאר מיר. הערט א רייכע שיעור אין דעם נושא: קול ברסלב 212-444-9191 1, 2, 1, 6, 2, 49

אומאן ראש השנה!

אלע אייערע געברויכן פאר אומאן עירליין טיקעטס; טרעוול אינשורענס; און נאך בעסטע פרייז און שנעלסטע סערוויס ~

אייער פריינד **Plan it Rite** אלי קנאלל 718-506-4341 Travel the right way

הפצת הגליון נתנדב ע"י הבה"ח דוד דייטש נ"ו

לע"נ ר' יעקב ישורון חיים ב"ר אליעזר ע"ה תהא נשמחתו צורה בצרור החיים

מוסדות היכל הקודש ברסלב

מיר וואונטשן א הארציגע ברכת מזל טוב פאר **מו"ה שבת'י מזרחי הי"ו** צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

מיר זענען שולדיג א געוואלדיגע הכרת הטוב פאר ר' שבת'י וואס איז אזוי שטארק איבערגעגעבן פאר די מוסדות אין יעדן פרט און צו יעדע צייט, און ספעציעל פאר די שטעטל און קעמפ, דער אייבערשטער זאל העלפן אז די גרויסע זכותים זאלן אים ביישטיין צו האבן געזונט פרנסה און נחת, ער זאל זען אסאך אידיש נחת פון דעם קינד און פון אלע זיינע קינדער, דורות ישרים ומבורכים

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך 845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090

חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; און נאך 845-351-0910 / 212-444-9191

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080

צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com